

ನನ್ನ ಒದು

ಬೇರೂರಿತು. ಗುಲಾಮಿಗಿರಿಯನ್ನು ಪೈಠಿಸುವುದೇ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಗುರಿ. ಇಂತಹ ಗುಲಾಮಿಗಿರಿಯನ್ನು ಈ ಕಾದಂಬರಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧ ನಡೆದು ಕೆಂಗರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಜಯ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಕುಂಟಳದ ರಾಜ ಕೃತೀಯ ಬಂದಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಕೆಂಪಿನಾಥ, ಅಮೋಫನಾಥ, ರಾಜ ಪ್ರತಾಪಚಂದ್ರ ಕೃತೀಯನನ್ನು ಗುಲಾಮನನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡೆ ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ತು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸಹಭಾಷ್ಯಿಯಿಂದ ಇರಬೇಕಿಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕಾದಂಬರಿಯ ದ್ವಾನಿ. ಒದು ಬಗೆಯ ಅನ್ಮೈತ್ತಿ ಸಾಕೇತಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ರಚನೆ ಇರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಮಲಯಾಳಂ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಶ್ರೀತಿ, ಪೈಮದ ಸುಖಾಂತರದ ಹಾಗೂ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬವಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ಕಾಯಿವಾಗುತ್ತವೆ. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನ ಶ್ರೀತಿ ಪೈಮಾರ್ಗಳು ಜೊತೆಗಾರರಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಮದುವೆಗಳು ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀತಿಸುವುದು, ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದವರ ಸಮೂಹಿ ಪಡೆಯುವುದು, ನಂತರ ಮದುವೆ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಸರ್ಜಿವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತಿಯ ಮಗ ತಾರಾನಾಥ ಮತ್ತು ಬುಡಕ್ಕೆನವರ ರೀತಿ ಬೆಳೆದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಕುಂದಲತ, ರಾಜಕುಮಾರನಾದ ಪ್ರತಾಪಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿ ಮಗಳಾದ ಸ್ತುಂಬಮಯಿಯೇವಿ ಇವರು ಜೊತೆಗಾರರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀತಿ ಬೆಳೆದು ಕುಟುಂಬಭಕ್ತ ಅನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಶ್ರೀತಿ ಪೈಮಾರ್ಗ, ಮದುವೆಗಳು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಗಳ ರಚನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಮದುವೆಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅದ್ದಿ ಅತಂಕಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಇಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪೈಮದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಸಂಕೇತವಾ ಆಗಬಹುದು.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ವಿರೋಧಿ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಕುಂಟಳದ ರಾಜನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆಂಬ ಸುಧಿ ತಿಳಿದಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯುದ್ಧ ಸಾವು ನೋವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕುಂಟಳ ರಾಜನನ್ನು ಒಷ್ಟಿಸಿ ಸಂಧಾನ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಕುಂಟಳದ ರಾಜ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಯುದ್ಧ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಾವುಗಳ ವೈಭವೀಕರಣ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಮಲಯಾಳನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾದಂಬರಿ ‘ಇಂದುಲೇಖಾ’ದಲ್ಲಿ ಸಾವು ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿ.ಪಿ. ರಾಮನ್ ಪಿಳ್ಳಿ ಬರೆದಿರುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ, ನೆತ್ರಿನಿಂದ ರಾಜ್ಯಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಬಗೆಗಿನ ವಿವರಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ‘ಘಾತಕವಧಂ’ ಮತ್ತು ‘ಸರಸ್ವತಿ ವಿಜಯಂ’ ಎಂಬ ಎರಡೂ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಬದುಕಿ ಉಳಿಯಿವವರು ಕಥಾನಾಯಿಕರು ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ, ‘ಕುಂದಲತ’ದಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಸಾವುಗಳ ಬಗೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸಿಲ್ಲ. ಆದಮ್ಮೆ ಮಾನವೀಕರಣಗೊಳಿಸಲು ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಯೋಜಿಸಿದೆ.

‘ಕುಂದಲತ’ ಕಾದಂಬರಿ ನಾವು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ್ದುದು ಎಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದ್ವಾನಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಜ ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಪಕ್ಷನಾದ ಪ್ರತಾಪಚಂದ್ರರು ಒಳ್ಳೆಯವರ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯದೆ ಕೆಲಿನಾಥನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಕುಂಟಳರಾಜನಾದ ಕೃತೀಯನಿಗೆ ಕ್ಷಮೆತ್ತಾಡಿದ್ದರೆ ಯುದ್ಧ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂಬ ಸಂದೇಶ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ರಾಜನಾದ ಪ್ರತಾಪಚಂದ್ರನು ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೃತೀಯನಿಗೆ ಕವ್ಯ ಕೊಡುವಂತೆ ಸಂದೇಶ ಕಳುಹಿಸಿ ತಾನೇ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ